

“ମିଠେ ବଜେ:— ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ଏହି ଦୁନିଆରୁ ପାରି ହୋଇଯାଉଛ, ତୁମ ପାଇଁ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ବଦଳି ଯାଉଛି ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗର ପ୍ରତିଦାନରେ କ’ଣ ମିଳିଥାଏ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବାବା ଏପରି କରିଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାକି ଅଧ୍ୟାକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ବା ମତ ନେବାର ଦରକାର ପଡୁ ନାହିଁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପିତା କହୁଛନ୍ତି—ପିଲାମାନେ, ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋର ସହଯୋଗୀ ନ ହୋଇଥା’ନ୍ତ ତେବେ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କିପରି କରିଥା’ନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମିକ ପିତା ତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତାହାକୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟାୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ବହୁତ ସନ୍ତାନମାନେ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ରାବଣ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିହୀନ କରିଦେଇଛି । ଏବେ ବାବା ଆମକୁ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି କେହି ଆଇ.ସି. ଏସ୍ ପରୀକ୍ଷା ପାସ୍ କଲେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ବହୁତ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ପାସ୍ କରିଛି । ବାବାଙ୍କ ତୁମେ ଦେଖ କେତେ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷା ପାସ୍ କରୁଛ । ଆଜ୍ଞା ଟିକିଏ ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖ ଯେ କିଏ ପଡ଼ାଉଛନ୍ତି ! କିଏ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ! ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଆମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ବାପା, ଶିକ୍ଷକ, ସତ୍‌ଗୁରୁଙ୍କ ସହିତ ଆସି ମିଶୁଛେ । କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ, ଆମେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଉଛୁ । ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢ଼ାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଅନ୍ତି ନା । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ, ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢ଼ାଇ, ତୁମ ପାଇଁ ଦୁନିଆକୁ ହିଁ ବଦଳାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଉଛ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳୁଛି । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ସବୁ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରି ଗଢିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ଵାରା ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନିଶ୍ଚୟ ଆବଶ୍ୟକ । ବ୍ରହ୍ମା ତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ନିୟମପ୍ରମାଣ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବିନାଶ କରି ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରୁଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ଅଧିବାସୀ ରହିବେ । ବାବାଙ୍କ ଜନସଂଖ୍ୟା କମ୍ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା କମ୍ ହେବ ହିଁ ନାହିଁ । ଲଢେଇରେ କୋଟି-କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ମରୁଛନ୍ତି, ତଥାପି କ’ଣ ମନୁଷ୍ୟ କମୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢି ଚାଲିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣୁଛ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ତୁମେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଛାଡ଼ି ବୋଲି ଭାବୁଛ । ପହଞ୍ଚିବା ମଧ୍ୟ ଶିଖୁଛ । କହିଥାନ୍ତି ନା ମୋର ନୌକା ପାରି କରିଦିଅ । ଯିଏ ପହଞ୍ଚିବା ଶିଖନ୍ତି ସିଏ ବହୁତ ନାମି-ଗ୍ରାମି ହୋଇଯାନ୍ତି । ଦେଖ ଏବେ ତୁମର ପହଞ୍ଚିବା କିପରି ହେଉଛି । ଏକଦମ୍ ଉପରକୁ ଉପରମାମ୍ ଚାଲି ଯାଉଛ, ପୁଣି ସ୍ଥଳ ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଆସୁଛ । ଲୋକମାନେ ଦେଖାନ୍ତି ଯେ ଏତିକି ମାଇଲ୍ ଉପରକୁ ଗଲୁ । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ କେତେ ମାଇଲ୍ ଉପରକୁ ଯାଉଛ । ତାହା ସ୍ଥଳ ବସ୍ତୁ ଅଟେ ଯାହାକି ଗଣତି କରାଯାଇ ପାରିବ, ତୁମର ତ’ ହେଉଛି ଅଗଣିତ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମାସବୁ ନିଜର ଘରକୁ ଚାଲିଯିବା ଯେଉଁଠି ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଆଦି ମଧ୍ୟ ନ ଥା’ନ୍ତି । ତୁମେ ଖୁସି ହେଉଛ ଯେ ତାହା ଆମର ଘର ଅଟେ । ଆମେ ହେଉଛୁ ସେଠିକାର ବାସିନ୍ଦା । ମନୁଷ୍ୟ ଭକ୍ତି କରନ୍ତି, ମୁକ୍ତି ଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେହି ଯାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁକ୍ତିଧାମରେ ଭଗବାନଙ୍କ ସହ ମିଶିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ଅନେକ ପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । କେହି କେହି କହନ୍ତି ଆମେ ଜ୍ୟୋତି, ଜ୍ୟୋତି ସହିତ ମିଶିଯିବୁ । କେହି କହନ୍ତି ମୁକ୍ତିଧାମ ଯିବା । ମୁକ୍ତିଧାମ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ନିଜ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ପ୍ରେମମୟ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଘରକୁ ନେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଅଧ୍ୟାକ୍ଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ନା କେହି ଜ୍ୟୋତିରେ ମିଶିପାରିଛନ୍ତି, ନା କେହି ମୁକ୍ତିଧାମ ଯାଇ ପାରୁଛନ୍ତି, ନା ମୋକ୍ଷକୁ

ପାଇପାରିଛନ୍ତି । ଯାହା କିଛି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଲ, ତାହା ସବୁ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା । ଏବେ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁଳ ଭୂଷଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ଏହି ଖେଳ କିପରି ଡିଆରି ହୋଇଛି । ତୁମକୁ ଏବେ ଆସ୍ତିକ କୁହାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଗଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ଜ୍ଞାନ କାହା ମଧ୍ୟରେ ବି ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଠାରେ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି, ତେବେ ବାବା କାହାକୁ ପୁଣି କିପରି ଘରକୁ ନେଇଯିବେ । ଅନେକ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର କେତେ ଅନୁଗାମୀ ରହିଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ସତଗୁରୁ । ବାବାଙ୍କର ତ' ଚରଣ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ମୋର ତ ଚରଣ ନାହିଁ । ମୁଁ କିପରି ନିଜର ପୂଜା କରାଇବି । ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କ'ଣ ମୁଁ ନିଜର ପୂଜା କରାଇବି । ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ପିଲାମାନେ ବାପାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତ' ବାପାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ମାଲିକ ପିଲାମାନେ ହିଁ ହୋଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ନମ୍ରତା ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ଛୋଟପିଲାମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏଇଠି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମକୁ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିବାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରିଦେଉଛି । ବାବା କେତେ ମହାନ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହେଉଛ ମୋର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ । ତୁମେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନ ହେଲେ, ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କିପରି କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ଏବେ ତୁମେ ମୋର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୁଅ, ପୁଣି ମୁଁ ତୁମକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛି ଯାହାକି ଭବିଷ୍ୟତରେ କାହାର ବି ସାହାଯ୍ୟ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ କାହାର ମତ ନେବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ହେବ ନାହିଁ । ଏଇଠି ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଏବେ ଛି-ଛି ପଡ଼ିତ ହୁଅ ନାହିଁ । ମାୟାଠାରୁ ହାର ନାହିଁ । କେହି କେହି ନାମ ବଦନାମ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ବକସିଙ୍ଗ୍ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହୁଏ, ସେଥିରେ ଯଦି କେହି ବିଜୟୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ବାଃ ବାଃ ମିଳେ । ଯେଉଁମାନେ ହାରିଯାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁ ଫିକା ହୋଇଯାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଉଛନ୍ତି । କାମଗ୍ରସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ— କଳା ମୁହଁ କରିଦେଲା । ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଗୋରା ହେବା ପାଇଁ ପୁଣି କ'ଣ କରିଦିଅନ୍ତି । କରିଥିବା ସମସ୍ତ ରୋଜଗାର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ପୁଣି ରୋଜଗାର ମୂଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହୁଏ । ବାବାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପୁଣି ହାରିଯାଇ ନାମ ବଦନାମ କରିଦିଅନ୍ତି । ଦୁଇଟି ଦଳ ଅଛନ୍ତି । ଦଳେ ହେଲେ ମାୟାର ଅନୁଗାମୀ ଆଉ ଦଳେ ହେଲେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଛ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ବିନାଶ ସମୟରେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି । ତୁମର ହେଉଛି ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି । ତେବେ ତୁମକୁ କ'ଣ ବାବାଙ୍କର ନାମ ବଦନାମ କରିବାର ଅଛି କି ? ତୁମର ତ'ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି, ପୁଣି ମାୟା ଠାରୁ କାହିଁକି ହାରିଯାଉଛ । ହାରି ଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଲାଗେ । ବିଜୟୀ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ତାଳି ବଜାଇ ବାଃ-ବାଃ କରନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଚିନ୍ତା କର ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ପହିଲବାନ । ଏବେ ମାୟାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଜିତିବାର ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଦେହ ସହିତ ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ, ତାହା ସବୁ ଭୁଲି ଯାଅ । କେବଳ ମୋତେ ସର୍ବଦା ମନେପକାଅ । ମାୟା ତୁମକୁ ସଂପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ କରିଦେଇଛି । ଏବେ ପୁଣି ସଂପ୍ରଧାନ ହେବାର ଅଛି । ମାୟାଜାତ୍ ହୋଇ ଜଗତଜାତ ହେବାର ଅଛି । ଏହା ହେଉଛି ହାରିବା ଆଉ ଜାତିବା, ସୁଖ ଆଉ ଦୁଃଖର ଖେଳ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ହାରି ଯାଆନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ପୁଣି ମୂଲ୍ୟବାନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ହେଉଛି ମୂଲ୍ୟବାନ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପରି ହେବାର ଅଛି । ସେଠାରେ ପ୍ରତି ଘରେ ଘରେ ଦୀପ ମାଳା ରହିଥାଏ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ଜଳୁଥାଏ । ମୁଖ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଜ୍ୟୋତି ଜଳିଥାଏ । ବାବା କେତେ ସହଜ ଉପାୟରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବିନା ମଧୁର ଅତି ସ୍ନେହୀ ସନ୍ତାନ କିଏ ସମୋଧନ କରିପାରିବ । ଆତ୍ମିକ ପିତା ହିଁ କହନ୍ତି ଯେ ହେ ମୋର ମଧୁର ସ୍ନେହର ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ଅଧାକଷ୍ଟରୁ ଭକ୍ତି କରି ଆସିଛ । କେହି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଘରକୁ ଫେରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି ।

ତୁମେ ସଙ୍ଗମୟୁଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରିବ । ବାବା କିପରି ଆସି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି । ଏହି ଅବିନାଶୀ ନାଟକ ବିଷୟରେ ଦୁନିଆରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ

ନାଟକ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝୁଛ, ଆଉ କେହି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି କହିବେ ଯେ ଅବିନାଶୀ ନାଟକ, ତେବେ ପୁଣି ତ୍ରାମାର ବର୍ଷନା କିପରି କରିବେ । ଏଇଠି ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ଜାଣୁଛ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ, ତୁମକୁ ହିଁ ମନେପକାଇବାର ଅଛି । ବାବା କେତେ ସହଜ ଭାବେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ଭ୍ରମିତ ହେଉଥିଲ । ତୁମେ ସ୍ନାନ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲ । କୁହନ୍ତି ଯେ ଗୋଟିଏ ହ୍ରଦ ଅଛି, ଯେଉଁଠି ବୁଡ଼ି ପକାଇଲେ ପରି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ସାଗରରେ ବୁଡ଼ି ପକାଇ ପରିଜାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ପରିରାଜ କୁମାର ହୋଇଯାଉଛ । କେହି ଭଲ ଫେସନ କରିଥିଲେ କହନ୍ତି, ଇଏ ତ' ଯେପରି ପରି ଭଲ ଦିଶୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ରତ୍ନ ହେଉଛ । ମନୁଷ୍ୟର ତ ଉଡ଼ିବାର ତେଣା ଆଦି ନଥାଏ । ଏପରି କେହି ଉଡ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉଡ଼ିଲାବାଲା ହେଉଛି ଆତ୍ମା । ଆତ୍ମାକୁ ରକେଟ୍ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମାସବୁ ଯିବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ବୁଦ୍ଧିରେ ବୁଝିପାରିବ— ତୁମେ ଏଠାରେ ବର୍ଷନା କରିପାରିବ, ଏହିପରି ହୋଇପାରେ ଯେ, ଯେପରି ବିନାଶକୁ ଦେଖିବ ସେହିପରି ଆତ୍ମାମାନେ ଦଳ-ଦଳ ହୋଇ କିପରି ଯାଉଛନ୍ତି, ତାହା ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ହନୁମାନ, ଗଣେଶ ଆଦି ତ ସାକାରରେ ନାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାବନା ଅନୁସାରେ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହୋଇଯାଏ । ବାବା ତ ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର କ'ଣ ବର୍ଷନା କରିବା । କହନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହା ଛୋଟ ତାରା ପରି ଅଟେ, ଯାହାକୁ ଏଇ ଆଖିରେ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ । ଶରୀର କେତେ ବଡ଼ ଅଟେ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା କର୍ମକରିବାର ଅଛି । ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ, ସେଥିରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ଚକ୍ର ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ନ ଥିବେ, ଯାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଥିବ ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଉଛୁ ଓ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ କିପରି ଅଭିନୟ ଭରା ହୋଇଛି । ଏହା ହେଉଛି ଚମତ୍କାର । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ନେଇ ଅଭିନୟ କରୁଛି । ତାହା ହେଉଛି ହୃଦର ନାଟକ, ଏହା ହେଉଛି ବେହୃଦର ନାଟକ । ବେହୃଦର ପିତା ନିଜେ ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ଉଦ୍‌ମ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁଥା'ନ୍ତି ଯେ କାହାକୁ କିପରି ବୁଝାଇବି । ତୁମେ ଜଣ-ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଚୁଛ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛ । ତଥାପି ସେମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ । ଯଦି କେହି ପଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତୁମେ ଦେଖୁଛ ଯେ ଏଇଠି ମଧ୍ୟ କେହି ୭ ଦିନ ରେ ହିଁ ବହୁତ ଖୁସିରେ ଆସି କହନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା । କେହି ତ' କିଛି ବି ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ କହି ଦିଅନ୍ତି, ପଥର ବୁଦ୍ଧି, ପାରସ ବୁଦ୍ଧି, ଅର୍ଥ କିନ୍ତୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଲେ, ପାରସନାଥ ହୋଇଯାଏ । ପାରସନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସାରା ମନ୍ଦିର ସୁନାରେ ତିଆରି ହୁଏ ନାହିଁ । ଉପରେ କିଛି ସୁନା ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଯେ ଆମକୁ ଭଗବାନ ମିଳିଛନ୍ତି, କିମ୍ଭାରୁ ଫୁଲ ହେବା ପାଇଁ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା ଆହ୍ଲାଙ୍କ ବଗିଚା । ଆରମ୍ଭରେ ତୁମ ପାଖରେ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଥିଲେ ସେ ଧ୍ୟାନରେ ଯାଉଥିଲେ— କହୁଥିଲେ, ମୋତେ ଖୁଦା ଫୁଲ ଦେଲେ । ଠିଆ ହୋଇ-ହୋଇ ପଡ଼ୁ ଯାଉଥିଲେ । ଖୁଦାଙ୍କ ବଗିଚା ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେଉଥିଲା । ତେବେ ଖୁଦାଙ୍କ ବଗିଚା ଖୁଦା ହିଁ ଦେଖାଇ ପାରିବେ ନା । ଆଉ କେହି କିପରି ଦେଖାଇବେ । ତୁମକୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଉଛନ୍ତି । ଖୁଦା ହିଁ ସେଠାକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି । ନିଜେ ସେଠାରେ ରହନ୍ତି ନାହିଁ । ଖୁଦା ତ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହନ୍ତି । ତୁମକୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । କେତେ ଭଲ-ଭଲ କଥା ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଶୁଣି ଖୁସି ଲାଗୁଛି । ମନ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛୁ । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର କୌଣସି କଥା ନ ଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସୁଖଧାମ, ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମନେପକାଅ । ଘରକୁ କାହିଁକି ମନେ ନ ପକାଇବ । ଆତ୍ମା ନିଜ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ କେତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ଜପ-ତପ ଆଦି ବହୁତ ମେହେନତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି ଯାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସୃଷ୍ଟି ରୂପି ବୃକ୍ଷରୁ ଆତ୍ମାସବୁ କୁମାନୁସାରେ ଆସୁଥା'ନ୍ତି, ପୁଣି ମଝିରେ କିପରି ଯାଇ ପାରିବେ । ଯେହେତୁ ବାବା ନିଜେ ଏଇଠି ଅଛନ୍ତି । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଶାନ୍ତିଧାମ ଆଉ ସୁଖଧାମକୁ ମନେପକାଅ । ବାବାଙ୍କ ଭୂଲିଯିବା କାରଣରୁ ପୁନର୍ବାର ଦୁଃଖ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ମାୟାର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏବେ ତ ଟିକେ ବି ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବାର ନାହିଁ । ସବୁର ମୂଳ ହେଉଛି ଦେହ-ଅଭିମାନ ।

ତୁମେ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଥିଲ ଯେ, ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ସେହି ପିତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ବଞ୍ଚିଯାଇ ପାଠ ପଢ଼ୁଛ । ବାବା ତୁମର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସେବକ ସହ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସେବକ ସହ ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବଡ଼ ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ତଳେ ଦସ୍ତଖତ କଲାବେଳେ ଲେଖନ୍ତି, ଆଜ୍ଞାକାରୀ ସେବକ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଦେଖ ମୁଁ କିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛି । ସୁପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାବାଙ୍କ ସ୍ନେହ ଥାଏ, ଯିଏ କୁପୁତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ପୁଣି ବିଶ୍ଵାସଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ବିକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏପରି ସନ୍ତାନ ତ' ଜନ୍ମ ହୋଇ ନ ଥିଲେ, ଭଲ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ଜଣଙ୍କ କାରଣରୁ କେତେ ଜଣଙ୍କର ନାମ ବଦନାମ ହୋଇଯାଏ । ବହୁତଙ୍କୁ ଅସୁବିଧା ହୁଏ । ସଂଗମରେ ତୁମେ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରୁଛ । ବିଶ୍ଵର ଉଦ୍ଧାର କରୁଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ୩ ପାଦ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟ ମିଳୁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ତ' କାହାକୁ ଘରଦ୍ଵାର ଛଡ଼ାଉନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଯେ ତୁମେ ପୂଜ୍ୟ ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ଥିଲ, ଏବେ ପୂଜାରୀ ହୋଇ ଯାଇଛ । ଏବେ ବାବା ପୁନର୍ବାର ପୂଜ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପୂଜ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ନା । ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି । ଆମେ ଏଇଠି କି ହା ଠାରୁ ଲକ୍ଷେ ଟଙ୍କା ନେଇ କ'ଣ କରିବୁ । ଗରିବମାନଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ପଦ ମିଳିବାର ଅଛି ବାବା ତ' ଗରିବର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବାଙ୍କୁ ଗରିବର ବନ୍ଧୁ କାହିଁକି କହନ୍ତି, ତାହା ତୁମେ ଅର୍ଥ ସହିତ ଜାଣୁଛ । ଭାରତ ମଧ୍ୟ କେତେ ଗରିବ ଅଟେ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ମାତାମାନେ ଅଧିକ ଗରିବ ଅଟ । ସାହୁକାରମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଗରିବ ଅବକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ହୁଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମାତାମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖିବାର ଅଛି । ପ୍ରଭାତ ଫେରିରେ ମଧ୍ୟ ଆଗରେ ମାତାମାନେ ରୁହନ୍ତୁ । ତୁମର ବ୍ୟାତ୍ ମଧ୍ୟ ପାଖକୁ ଅଟେ । ଏହି ଟ୍ରାନ୍ସଲାଟର ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ରହିବା ଦରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ ଯେ ଦୁନିଆ ବଦଳିବାକୁ ଯାଉଛି । କଳ୍ପପୂର୍ବ ସଦୃଶ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପର୍କ ମିଳୁଛି । ସେବା କିପରି ଠିକ୍ ରୂପେ ହୋଇପାରିବ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଅଛି । ସମୟ ତ' ଲାଗିବ ନା । ଆଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :-

- (୧) ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ନେହ ରଖି ସହଯୋଗୀ ହେବାର ଅଛି । ମାୟା ଠାରୁ ହାରି ଯାଇ କେବେ ବି ବାବାଙ୍କର ନାମକୁ ବଦନାମ କରିବାର ନାହିଁ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଦେହ ସହିତ ଯାହା କିଛି ଆଖିକୁ ଦେଖାଯାଉଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭୁଲି ଯିବାର ଅଛି ।
- (୨) ମନ ଭିତରେ ଖୁସି ରହୁ ଯେ ଏବେ ଆମେ ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମକୁ ଯାଉଛୁ । ବାବା ଆମର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ଆମକୁ ଘରକୁ ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଆମକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ସୁପୁତ୍ର ହେବାର ଅଛି, କୁପୁତ୍ର ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ:- ତ୍ରି-ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପର ତିଳକକୁ ଧାରଣ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟୀ ହୁଅ ।

ନିଜର ସ୍ମୃତି, ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଏବଂ ତ୍ରାମା ଜ୍ଞାନର ସ୍ମୃତି--ଏହି ତିନୋଟି ସ୍ମୃତି ଭିତରେ ସାରା ଜ୍ଞାନର ବିସ୍ତାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ । ଜ୍ଞାନରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ଶାଖା ହେଉଛି ଏହି ତିନୋଟି ସ୍ମୃତି । ଯେପରି ପ୍ରଥମେ ବୃକ୍ଷର ମଞ୍ଜିଟିଏ ଥାଏ ତା'ପରେ ସେହି ବାଜରୁ ଦୁଇଟି ପତ୍ର ବାହାରେ, ତା'ପରେ ବୃକ୍ଷର ବିସ୍ତାର ହୁଏ, ସେହିପରି ପ୍ରଥମେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ବାଜରୂପୀ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି, ତା'ପରେ ଦୁଇଟି ପତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ଏବଂ ତ୍ରାମାର ସାରା ଜ୍ଞାନ । ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ସ୍ମୃତିକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ସ୍ମୃତି ସ୍ଵରୂପ ଭବ ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜୟୀ ଭବର ବରଦାନୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଳୋଗାନ:- ପ୍ରାପ୍ତି ଗୁଡ଼ିକୁ ସର୍ବଦା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ତେବେ ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକ ସହଜରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।